

Bài Giảng Luận Lễ Giáng Sinh (7)
Vua Của Lễ Thật Và Vương Quốc Của Lễ Thật
Lu-ca 1:30 – 33

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Mỗi năm vào mùa Giáng Sinh, từ khoảng cuối tháng 11 cho đến cuối tháng 12, chúng ta thường nghe những bài ca Giáng Sinh trên đường phố. Một trong những bài ca đó là chúc tụng một vị vua mới ra đời. Tại sao lại một vị vua?

Tín Đồ Cơ Đốc chúng ta xưng Đức Giê-su là Cứu Chúa vì Chúa đã hy sinh tính mạng của mình để cứu chuộc tội nhân. Nhưng tại sao Chúa Giê-su lại được xưng là vua?

Sự Ra Đời Của Một Vị Vua

Lu-ca 1:30 – 33 ³⁰ Thiên sứ nói với người rằng: “Hỡi Ma-ri, đừng sợ, vì ngươi đã được ơn trước mặt Chúa Trời. ³¹ Đây, ngươi sẽ chịu thai và sinh một con trai, và sẽ đặt tên là Giê-su. ³² Con trai ấy sẽ nên vĩ đại, được xưng là Con của Đấng Chí Cao; và Chúa là Chúa Trời sẽ ban cho người ngôi của Đa-vít là tổ phụ ngươi. ³³ Người sẽ trị vì nhà Gia-cóp đời đời, vương quốc của người sẽ không bao giờ chấm dứt.”

Này là lời của thiên sứ nói với cô trinh nữ Ma-ri. Chúa Trời Đức Gia-vê sai thiên sứ đến báo cho Ma-ri biết rằng người sẽ chịu thai và sinh một con trai, người nên đặt tên cho con trai ấy là Giê-su. (Xin đọc bài giảng “Chúa Giê-su Đến Để Cứu Vớt Dân Mình Ra Khỏi Tội Lỗi” để hiểu rõ ý nghĩa của tên “Giê-su”). Con trai ấy sẽ nên vĩ đại và được xưng là Con của Đấng Chí Cao. Chúa Trời Đức Gia-vê là Đấng Chí Cao, Con của Đấng Chí Cao tức là Con của Chúa Trời. Và Chúa Trời sẽ ban cho con trai ấy ngôi của Đa-vít là tổ phụ của người. Đa-vít là vị vua vĩ đại nhất của nước Y-sơ-ra-ên; con trai ấy được ban cho ngôi của Đa-vít tức là người sẽ làm vua của nước Y-sơ-ra-ên. Người sẽ trị vì nhà Gia-cóp đời đời.

Gia-cóp là ai? Gia-cóp là con của Y-sác, mà Y-sác là con của Áp-ra-ham, vậy Gia-cóp là cháu của Áp-ra-ham. Gia-cóp đánh vật với một người suốt đêm cho đến rạng đông, rồi người này đổi tên Gia-cóp thành ra Y-sơ-ra-ên:

Vua Của Lẽ Thật Và Vương Quốc Của Lẽ Thật

Sáng Thế Ký 32:24 – 30 ²⁴ Gia-cốp ở lại một mình, có một người đánh vật với mình cho đến rạng đông. ²⁵ Khi người đó thấy mình không thắng được, người đung vào xương hông Gia-cốp; xương hông làm trật trong khi đánh vật. ²⁶ Người đó nói rằng: “Trời đã rạng đông rồi; hãy để ta đi”. Nhưng Gia-cốp đáp rằng: “Tôi chẳng cho người đi đâu, nếu người không ban phước cho tôi.” ²⁷ Người đó hỏi rằng: “Tên người là chi?” Đáp rằng: “Gia-cốp.” ²⁸ Người nói rằng: “Tên người sẽ chẳng là Gia-cốp nữa, nhưng tên là Y-sơ-ra-ên, vì người đã đánh vật với Chúa Trời và người ta; người đều được thắng.” ²⁹ Gia-cốp hỏi rằng: “Xin cho tôi biết tên người.” Người ấy nói rằng: “Tại sao người hỏi tên ta?” Rồi người ấy ban phước cho Gia-cốp tại đó. ³⁰ Gia-cốp đặt tên chỗ đó là Phê-ni-ên, và nói rằng: “Tôi đã thấy Chúa Trời mặt đối mặt, mà sinh mạng tôi được bảo toàn.”

Tên của Gia-cốp được đổi thành Y-sơ-ra-ên, và dân tộc Y-sơ-ra-ên khởi đầu từ Gia-cốp. Bởi vậy trong Kinh Thánh, tên Gia-cốp thường dùng để chỉ về dân tộc Y-sơ-ra-ên.

Hai đoạn Kinh Thánh trên Lu-ca 1:30 – 33 và Sáng Thế Ký 32:24 – 30 chỉ ra rằng Chúa Trời Đức Gia-vê ban cho Chúa Giê-su ngôi vua của Đa-vít, Chúa sẽ trị vì nhà Gia-cốp, tức là trị vì dân tộc Y-sơ-ra-ên đời đời, vương quốc của Chúa sẽ không bao giờ chấm dứt.

Nhưng ngày nay chúng ta không thấy vương quốc của Chúa Giê-su trên trái đất này, và chính dân tộc Y-sơ-ra-ên ngày nay cũng không phải trị vì bởi Chúa. Tại sao vậy? Chẳng lẽ lời của Chúa Trời lại sai lầm ư?

Hỡi các bạn ơi, lời của Chúa Trời thì không bao giờ sai lầm. Vương Quốc của Chúa Giê-su thì khác hẳn với các quốc gia trên thế gian này, và người dân của Chúa cũng không phải là dân tộc Y-sơ-ra-ên trên thế gian này.

Vương Quốc Của Lẽ Thật

Giăng 18:36 – 37 ³⁶ Chúa Giê-su đáp rằng: “Vương quốc ta không thuộc về thế gian này. Nếu vương quốc ta thuộc về thế gian này, các tôi tớ ta sẽ chiến đấu để ta khỏi bị nộp cho dân Giu-đa; nhưng hiện nay vương quốc ta không phải thuộc về nơi này.” ³⁷ Phi-lát bèn nói rằng: “Vậy người là vua sao?” Chúa Giê-su đáp rằng: “Chính quan nói rằng ta là vua. Ta sinh ra và đến vào thế gian này để làm chứng cho lẽ thật. Hễ ai thuộc về lẽ thật thì nghe lấy tiếng ta.”

Bài Giảng Luận Lễ Giáng Sinh (7)

Này là cuộc đối thoại giữa Chúa Giê-su và quan tổng đốc Phi-lát. Khi các trưởng lão và các thầy tế lễ bắt được Chúa Giê-su, họ giao Chúa cho quan tổng đốc Phi-lát và yêu cầu quan đóng đinh Chúa trên thập giá. Quan tổng đốc hỏi Chúa Giê-su có phải là vua không? Chúa Giê-su nói rằng vương quốc của Chúa không thuộc về thế gian này.

Tại vì vương quốc của Chúa Giê-su không thuộc về thế gian này, cho nên chúng ta không thấy vương quốc của Chúa ở thế gian.

Quả thật, sau khi vua Đa-vít qua đời thì con của vua là Sa-lô-môn nối ngôi của cha, nhưng sau khi Sa-lô-môn qua đời thì vương quốc bị phân chia làm hai nước: nước ở miền bắc vẫn gọi là nước Y-sơ-ra-ên, nước ở miền nam thì gọi là Giu-đa. Đến khoảng 722 – 721 trước công lịch, nước Y-sơ-ra-ên ở miền bắc bị đại cường quốc A-ri-si tiêu diệt. Nước Giu-đa ở miền nam bị đại cường quốc Ba-by-lôn tiêu diệt vào năm 586 trước công lịch. Từ đó trở đi, dân tộc Y-sơ-ra-ên cứ bị các cường quốc cai trị. Đến thời của Chúa Giê-su, dân tộc Y-sơ-ra-ên đã hoàn toàn mất hết chủ quyền gần 600 năm rồi, lúc đó họ đang ở dưới quyền cai trị của Đế Quốc La-mã. (Xin đọc bài giảng “Gia Phổ Và Sự Giáng Sinh của Chúa Giê-su Christ” để hiểu rõ về lịch sử của dân tộc Y-sơ-ra-ên) Trên thế gian này không còn vương quốc của Đa-vít nữa, bởi vậy cho dù Chúa Giê-su nối ngôi của Đa-vít, nhưng vương quốc của Chúa không thuộc về thế gian này.

Vương quốc của Chúa Giê-su là ở đâu?

Trong câu Kinh Thánh Giăng 18:37 ở trên, Chúa Giê-su nói rằng Chúa đến vào thế gian này để làm chứng cho lẽ thật, hễ ai thuộc về lẽ thật thì nghe lấy tiếng của Chúa. Chính những người thuộc về lẽ thật là người dân của Chúa. Vương quốc của Chúa Giê-su là một vương quốc thuộc linh bao gồm những người thuộc về lẽ thật, này là một vương quốc của lẽ thật.

Hơn nữa, căn cứ theo lời của thiên sứ nói cùng Ma-ri, Chúa Giê-su sẽ trị vì nhà Gia-cốp đời đời. Ở phần trên tôi đã giải thích rằng, Kinh Thánh thường dùng tên Gia-cốp để chỉ về dân tộc Y-sơ-ra-ên. Trị vì nhà Gia-cốp tức là trị vì dân tộc Y-sơ-ra-ên. Nhưng chúng ta đâu phải là người dân Y-sơ-ra-ên, vậy Chúa Giê-su có phải là vua của chúng ta không?

Giăng 1:47 – 49 ⁴⁷ Chúa Giê-su thấy Na-tha-na-ên đến cùng mình, bèn nói với người rằng: “Này, một người Y-sơ-ra-ên thật, trong người không có điều gian dối chi hết.” ⁴⁸ Na-tha-na-ên nói cùng Chúa Giê-su rằng: “Bởi đâu thầy biết tôi?” Chúa Giê-su đáp rằng: “Trước khi

Vua Của Lẽ Thật Và Vương Quốc Của Lẽ Thật

Phi-líp gọi người, ta đã thấy người ở dưới cây vả.”⁴⁹ Na-tha-na-ên nói rằng: “Thưa thầy, thầy là Con của Chúa Trời, thầy là vua của dân Y-sơ-ra-ên!”

Chúa Giê-su nói rằng một người Y-sơ-ra-ên thật là một người không có điều gian dối chi hết trong lòng, tức là một người thuộc về lẽ thật.

Chúa Giê-su là vua của dân tộc Y-sơ-ra-ên thuộc linh, tức là những người ham mộ lẽ thật và hoàn toàn không có điều gian dối chi hết.

Chúng ta tổng hợp hai đoạn Kinh Thánh trên Giăng 18:36 – 37 và Giăng 1:47 – 49 thì thấy rằng vương quốc của Chúa là một vương quốc thuộc linh, bao gồm dân tộc Y-sơ-ra-ên thuộc linh, tức là những người ham mộ lẽ thật, nghe lấy tiếng của Chúa và hoàn toàn không có điều gian dối trong lòng. Nếu chúng ta là những người như vậy thì chúng ta ở trong vương quốc của Chúa Giê-su, Chúa là vua của chúng ta.

Vua Giê-su Hiến Dâng Sinh Mạng Của Mình Để Làm Giá Chuộc Cho Nhiều Người

Hơn nữa, Vua Giê-su của chúng ta cũng khác hẳn với các vị vua hay các lãnh tụ trên thế gian này:

Mác 10:42 – 45⁴² Chúa Giê-su gọi họ đến mà bảo rằng: “Các người biết những người được tôn làm lãnh tụ của dân ngoại thì bắt dân phải phục mình, còn các quan lớn thì dùng quyền thế để trị dân.⁴³ Nhưng giữa các người thì không phải như vậy; hễ ai muốn làm lớn trong các người thì sẽ làm đầy tớ cho các người;⁴⁴ còn ai trong các người muốn làm đầu, thì phải làm nô lệ cho mọi người.⁴⁵ Vì Con của loài người đã đến không phải để được người ta hầu việc mình, nhưng để hầu việc người ta, và hiến dâng sinh mạng của mình để làm giá chuộc cho nhiều người.”

Này là lời dạy bảo của Chúa Giê-su cho các môn đồ. Từ ngữ “dân ngoại” là chỉ những người không tin vào Chúa Trời Đức Gia-vê và Chúa Giê-su Christ, tức là những người không thuộc về vương quốc lẽ thật của Chúa Giê-su. Lãnh tụ và các quan lớn của dân ngoại chính là những người cầm đầu trong các quốc gia trên thế gian này, họ bắt người dân phải phục mình và dùng quyền thế để trị dân. Còn trong vương quốc lẽ thật của Chúa Giê-su thì trái ngược hẳn, ai muốn làm lớn thì phải làm công việc của đầy tớ hầu hạ người ta, ai muốn làm đầu của mọi người thì phải làm nô lệ cho mọi người. Hay nói một cách khác là địa vị càng cao thì phải làm

Bài Giảng Luận Lễ Giáng Sinh (7)

những công việc càng thấp hèn và phải hầu hạ càng nhiều người; người làm đầu của mọi người là ở địa vị cao nhất, vậy người ấy phải làm nô lệ cho mọi người. “Con của loài người” chính là Chúa Giê-su, Chúa thường tự xưng mình là con của loài người. Chúa đến không phải để được người ta hầu hạ, những để hầu hạ người ta. Khi Chúa bị đóng đinh trên thập giá, Chúa tự hạ mình xuống đến chỗ thấp hèn nhất trên thế gian để làm giá chuộc cho nhiều người. Không ai thấp hèn hơn Chúa Giê-su, cho nên Chúa xứng đáng làm vua của vương quốc này.

Chúa Giê-su Sẽ Làm Vua Trị Vì Cả Thế Gian

Ngày nay chúng ta không thấy vương quốc của Chúa Giê-su trên thế gian này, người đời không tôn trọng Chúa Giê-su, họ còn cười nhạo Chúa và nói những lời ô uế để làm nhục danh của Chúa. Tôi rất đau lòng mỗi khi tôi nghe những lời này. Nhưng trong tương lai Chúa sẽ trở về thế gian này, Chúa sẽ quét sạch hết thầy tội lỗi gian ác, và Chúa sẽ làm vua trị vì cả thế gian.

Ma-thi-ơ 24:14 ¹⁴ Tin Lành về vương quốc sẽ được rao truyền khắp trái đất để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến.

Câu Kinh Thánh này là lời của Chúa Giê-su giảng dạy cho các môn đồ. Chúa nói rằng khi Tin Lành về vương quốc được trao truyền khắp trái đất thì sự cuối cùng sẽ đến.

Ma-thi-ơ 24:29 – 31 ²⁹Tai nạn của những ngày đó vừa mới qua đi, thì mặt trời trở nên tối tăm liền, mặt trăng không chiếu sáng, các ngôi sao từ trên trời sa xuống, và lực lượng của các tầng trời rung động. ³⁰Khi ấy, dấu hiệu của Con của loài người sẽ hiện ra trên tầng trời, mọi dân tộc dưới đất sẽ than khóc, và nhìn thấy Con của loài người có đại quyền năng và đại vinh diệu ngự trên mây trời giáng xuống. ³¹Người sẽ sai thiên sứ dùng tiếng kèn lớn để nhóm lại từ khắp bốn phương những kẻ đã được chọn lựa của người, từ cuối phương trời này cho đến tận phương trời kia.

Khi sự cuối cùng đến thì sẽ có nhiều tai nạn lớn trên thế gian. Những tai nạn đó vừa mới qua đi, thì mặt trời trở nên tối tăm, mặt trăng không chiếu sáng, các ngôi sao trên trời sa xuống, và lực lượng các tầng trời cũng rung động lên. Lúc đó dấu hiệu của Con của loài người, tức là Chúa Giê-su, sẽ hiện ra trên bầu trời. Mọi dân tộc trên thế gian sẽ nhìn thấy Chúa ngự trên đám mây giáng xuống, họ sẽ sợ hãi than khóc, nhất là những kẻ trước kia đã từ chối không chịu tin vào Chúa và những kẻ đã nói những lời ô uế làm nhục danh của Chúa, lúc đó họ chắc ân hận sợ hãi lắm. Rồi Chúa sẽ sai thiên sứ thổi kèn lên để kêu gọi tụ tập những người Tín Đồ chân

Vua Của Lễ Thật Và Vương Quốc Của Lễ Thật

chính của Chúa tức là những người thuộc về lễ thật trên khắp bốn phương. Sau khi các Tín Đồ chân chính của Chúa được tụ tập rồi, kế tiếp là cái gì?

1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:15 – 17 ¹⁵ Vậy, này là điều chúng tôi căn cứ theo lời của Chúa mà rao bảo cho anh em: những kẻ còn sống, những kẻ còn ở lại khi Chúa đến, thì không có thăng lên trời trước những người đã ngủ rồi. ¹⁶ Bởi vì chính mình Chúa sẽ từ trời giáng xuống cùng với tiếng kêu lớn, tiếng của thiên sứ lớn và tiếng kèn của Chúa Trời; bấy giờ những kẻ đã chết trong Đấng Christ sẽ được sống lại trước tiên. ¹⁷ Rồi kế đến những kẻ còn sống của chúng ta, những kẻ còn ở lại, sẽ đều được cất lên trời cùng với họ giữa đám mây, chúng ta sẽ gặp Chúa tại nơi không trung, rồi chúng ta sẽ ở cùng với Chúa mãi mãi.

Khi Chúa Giê-su ngự trên đám mây trời giáng xuống, lúc đó các thiên sứ sẽ kêu gọi tụ tập các Tín Đồ của Chúa, rồi một chuyện kỳ diệu vô biên xảy ra, những người Tín Đồ đã chết đi rồi sẽ được sống lại, họ từ mồ mả đi ra. Còn những người Tín Đồ chưa chết thì sao? Tất cả những người Tín Đồ chưa chết và những người Tín Đồ đã được sống lại đều được cất lên trời giữa đám mây. Họ sẽ gặp Chúa ở nơi không trung. Rồi từ đó trở đi, chúng ta sẽ ở cùng với Chúa mãi mãi. (Xin đọc bài giảng “Liên Hệ Giữa Sự Sống Đời Đời Hiện Bây Giờ Và Sự Sống Đời Đời Trong Tương Lai” để hiểu rõ về sự cuối cùng)

1 Cô-rinh-tô 15:24 – 25 ²⁴ Kế đó, sự cuối cùng sẽ đến, sau khi Chúa đã tiêu diệt mọi cai trị, mọi quyền hành, và mọi thế lực, khi Chúa giao vương quốc cho Chúa Trời là Cha; ²⁵ vì Chúa phải cai trị cho đến khi Chúa đặt mọi kẻ thù nghịch dưới chân mình.

Sau khi Chúa Giê-su ngự mây trời giáng xuống mặt đất, thì Chúa sẽ làm gì? Chúa sẽ tiêu diệt mọi cai trị, mọi quyền hành, và mọi thế lực trên thế gian này, rồi Chúa sẽ cai trị cho đến khi Chúa đặt mọi kẻ thù nghịch dưới chân mình. Sau đó, Chúa sẽ giao vương quốc cho Chúa Trời Đức Gia-vê.

Mỗi khi tôi ngẫm nghĩ về sự trở về của Chúa Giê-su và cai trị của Chúa trên thế gian, tôi đều thấy hăng say vô cùng. Chính là niềm hy vọng này khuyến khích thúc đẩy tôi hết lòng hết sức rao truyền Tin Lành về vương quốc. Một khi Tin Lành được truyền khắp thế gian thì Chúa Giê-su sẽ trở về và trị vì cả thế gian.

Phương Cách Để Kỷ Niệm Sự Ra Đời Của Vua Giê-su

Bài Giảng Luận Lễ Giáng Sinh (7)

Ngày nay Tín Đồ Cơ Đốc cũng như người đời trên thế gian dùng các phương cách để chào mừng Lễ Giáng Sinh, nào là giao tặng món quà cho nhau, tổ chức buổi liên hoan, hát những bài tụng ca Giáng Sinh v.v. Những hoạt động này đều không phù hợp với ý nghĩa của sự ra đời của Chúa Giê-su.

Chúng ta hãy nhớ rằng Chúa Giê-su đến để làm chứng cho lẽ thật, những người thuộc về lẽ thật thì nghe lấy tiếng của Chúa. Trong vương quốc lẽ thật của Chúa, người cao phải hầu hạ người thấp, người cao nhất phải làm nô lệ cho mọi người. Chúa Giê-su đến để hầu hạ người ta và hiến dâng sinh mạng của mình để làm giá chuộc cho nhiều người.

Phương cách tốt nhất để kỷ niệm sự ra đời của Vua Giê-su là:

- Chúng ta phải sống theo lẽ thật, không chứa chấp điều gian dối chi hết.
- Chúng ta phải khiêm nhường tự hạ mình xuống, hầu hạ lẫn nhau.
- Chúng ta sẵn sàng hy sinh lợi ích của mình để chăm lo cho nhu cầu của người khác. Chúng ta thậm chí hiến dâng sinh mạng của mình vì ơn cứu chuộc của người khác.
- Chúng ta cố gắng rao truyền Tin Lành về vương quốc, một khi Tin Lành được truyền khắp thế gian thì Chúa sẽ trở về trị vì cả thế gian.